

Dosarul nr. 2ra-1647/20

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud. V. Craveț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Stănilă, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dolință Vasile,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dolință Vasile
împotriva Alionei Ciornîi, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Drochia cu privire la modificarea și stabilirea domiciliului
copilului minor și scutirea de plata pensiei de întreținere pentru copilului minor,
împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 29 ianuarie 2019, Dolință Vasile a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Alionei Ciornîi, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Drochia cu privire la modificarea și stabilirea domiciliului
copilului minor și scutirea de plata pensiei de întreținere pentru copilului minor.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, a concubinat cu Ciornîi Aliona
din anul 2005. La XXXXX s-a născut fiul XXXXX.

Reclamantul a menționat că, până în anul 2015 ambele părți concubinau, însă
locuiau separat în s. XXXXX, raionul XXXXX. Drept urmare, relațiile s-au
înrautățit în așa măsură, încât viața în comun a devenit imposibilă, iar concubinajul
acestora a eșuat.

Reclamantul a declarat că, prin hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Bălți,
cererea de chemare în judecată înaintată de Ciornîi Aliona împotriva lui Dolință
Vasile privind determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de
întreținere a copilului minor, cheltuielilor suplimentare și cheltuielilor de judecată,
a fost admisă parțial.

S-a determinat domiciliul copilului minor XXXXX, cu mama Ciornîi Aliona.
S-a încasat de la Dolință Vasile în beneficiul lui Ciornîi Aliona pensia pentru
întreținerea copilului minor XXXXX, în mărime de 1045 de lei lunar începând cu
12 mai 2016 și până la atingerea majoratului de către copil. S-a încasat de la Dolință
Vasile în beneficiul lui Ciornîi Aliona cheltuielile de judecată în sumă totală de 132
de lei.

Totodată s-a încasat de la Dolință Vasile în beneficiul statului taxa de stat în
sumă de 376,20 de lei.

În rest acțiunea înaintată de Ciornîi Aliona a fost respinsă.

Cererea de chemare în judecată înaintată de Dolința Vasile împotriva lui Ciornîi Aliona privind determinarea domiciliului copilului minor cu tata s-a respins.

De asemenea, a afirmat că hotărârea Judecătorei Bălți sediul Central din 26 mai 2017 a fost menținută fără modificări prin decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți și încheierea din 07 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

După stabilirea domiciliului copilului minor cu mama Ciornîi Aliona, acesta și-a făcut studiile la Liceul Teoretic din mun. XXXXX.

A mai invocat că, la începutul lunii iunie 2018, XXXXX a venit în s. XXXXX, raionul XXXXX, unde locuiește cu tatăl său și dorește să locuiască împreună cu acesta în continuare.

Conform certificatului nr.9042 din 14 de.2018 eliberat de Primăria s. Pelinia, raionul Drochia se adeverește faptul că copilul minor XXXXX din luna iunie 2018 locuiește cu tatăl său Dolința Vasile.

Totodată, potrivit confirmării nr.207 din 11 octombrie 2018 eliberată de directorul Liceului Teoretic Pelinia, Grumeza Galina, se confirmă că XXXXX este elev în clasa VI.

În caracteristica nr.9041 din 14 decembrie 2018, eliberată de Primăria s. Pelinia, raionul Drochia pe numele reclamantului Dolința Vasile se menționează faptul că el locuiește în casa proprie, are la întreținere copilul minor și careva încălcări de ordin public nu are.

Conform actului de examinare a condițiilor de trai din 22 noiembrie 2018 emis de asistenții sociali din cadrul Primăriei s. Pelinia, raionul Drochia, se constată faptul că Dolința Vasile locuiește în gospodărie proprie împreună cu fiul XXXXX, elev a clasei XXXXX a Liceului Teoretic s. XXXXX, dispune de casă de locuit cu suprafața totală de 110 m/2 și are venit lunar în mărime de 5000 de lei, pensia pentru limita de vârstă în mărime de 2200 de lei.

Potrivit adeverinței nr.149 din data de 23 ianuarie 2019 eliberat de Primăria s. Pelinia, raionul Drochia, familia reclamantului este constituită din următorii membri – copilul minor XXXXX.

În corespundere cu certificatul nr.950 din 23 ianuarie 2019 eliberat de Primăria r-l Drochia Ciornîi Aliona are viză de domiciliu în s. XXXXX, raionul XXXXX.

De asemenea, a afirmat reclamantul că, XXXXX este mai mult atașat de tatăl său Dolința Vasile, unde de la începutul lunii iunie 2018 și până în prezent locuiește cu el și nu dorește să locuiască cu mama sa în mun. XXXXX, din motiv că nu are grijă de el și este lăsat permanent singur în apartament fără supraveghere.

În acest context a punctat reclamantul că, mama Ciornîi Aliona nu are grijă de întreținerea și educarea copilului, permanent lipsește de acasă, chiar și pe timp de noapte.

Deci, în aceste circumstanțe, rezultă Ciornîi Aliona nu asigură supravegherea, întreținerea și educarea deplină a copilului minor XXXXX.

A punctat reclamantul că, după ce copilul minor XXXXX a venit în s. XXXXX, r-l XXXXX pentru a locui cu tatăl său, Dolința Vasile de nenumărate ori a solicitat pârâtei de a încheia un acord pentru a stabili domiciliul copilului minor împreună cu el, însă Ciornîi Aliona a fost categoric împotriva întocmirii unui asemenea acord.

La fel, a reținut că din luna iunie 2018 de când copilul minor XXXXX locuiește împreună cu tatăl său Dolința Vasile în s. XXXXX, raionul XXXXX, mama

acestui, Ciornî Aliona, până în prezenta nu a contribuit la educația și întreținerea copilului.

Consideră că în asemenea circumstanțe Ciornî Aliona nu își exercită obligațiile părintești față de copilul minor XXXXX.

În asemenea circumstanțe și ținând cont de obligația părinților de a asigura copiilor o dezvoltare normală și un trai decent, a solicitat, modificarea și stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu tata Dolință Vasile și încasarea din contul Alionei Ciornî în beneficiul lui Dolință Vasile a pensiei de întreținere pentru copilul minor în cuantum de 1000 de lei lunar. Totodată a solicitat și scutirea sa de la plata pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, din luna iunie 2018, stabilită prin hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a câte 1045 de lei lunar până la emiterea unei noi hotărâri pe această cauză civilă și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul pârâtei.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Dolință Vasile către Ciornî Aliona, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia privind modificarea și stabilirea domiciliului copilului minor și scutirea de plata pensiei de întreținere a copilului minor. S-a modificat și s-a determinat domiciliul copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, cu tata Dolință Vasile Ilie.

S-a scutit Dolință Vasile Ilie de la plata pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, născut la XXXXX, stabilită prin hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, în sumă de 1 045 de lei lunar în beneficiul Alionei Ciornî, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii în cauză.

Prin decizia din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Dolință Vasile și s-a menținut hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Instanța de apel a relevat că apelantul Dolință Vasile nu a contestat pretenția privind determinarea domiciliului copilului minor, recunoscând legalitatea hotărârii cu privire la acest capăt de cerere, motiv pentru care în temeiul art.123 alin. (6) CPC, instanța de apel nu urmează să se expună asupra acestei pretenții.

În această ordine de idei, s-a reținut că conform art. 63 alin. (1) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților, iar XXXXX, la data de XXXXX a împlinit vârsta de 14 ani și are dreptul singur să decidă în privința locului de trai.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că XXXXX în cadrul ședinței instanței de fond a fost audiat în prezența pedagogului unde a declarat că, prima jumătate a anului școlar al clasei a III-a a învățat la școala din s. XXXXX, raionul XXXXX, a doua jumătate a anului școlar al clasei a III, clasa IV și clasa V a învățat la școala din mun. XXXXX ” XXXXX”.

La fel, din vara anului 2018 și până în prezent locuiește cu tatăl său Dolință Vasile. Î-i place mai mult să locuiască cu tata deoarece î-i plac condițiile din sat. Deseori pleacă și o vizitează pe mama Ciornî Aliona, și nu întâlnește careva impedimente din partea tatălui în ce privește vizitarea mamei.

În acest context, a indicat că instanța de fond justificat și legal l-a scutit pe Dolință Vasile de la plata pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, stabilită prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din data de 26 mai 2017 în sumă de

1045 de lei lunar în beneficiul Alionei Ciornîi, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii în cauză.

În consecință, a punctat că Colegiul atestă ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului de a fi scutit de la plata pensiei de întreținere a copilului minor, anume din luna iunie a anului 2018, deoarece, argumentul în cauză nu a fost probat corespunzător. Mai mult ca atât, chiar dacă apelantul ar fi dovedit că copilul minor locuiește cu el din iunie 2018, acțiunea a fost înaintată doar la 29 ianuarie 2019.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele apelantului indicate în cererea de apel, acestea fiind neîntemeiate, declarative și neprobate prin careva probe pertinente și concludente.

În consecință, a punctat că instanța de fond justificat s-a pronunțat asupra obiectului litigiului, cauza fiind judecată cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice, asupra tuturor capetelor de cerere, cu trimitere la probele administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept, iar argumentele invocate de către apelantul Dolință Vasile în cadrul cererii de apel sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute.

La 08 octombrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.126), Dolință Vasile, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu scutirea lui Dolință Vasile de la plata pensiei de întreținere a copilului minor

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că copilul minor se află la educația și întreținerea sa din iunie 2018. Or, nu s-a luat în considerare că Ciornîi Aliona nu a prezentat nici o probă precum că copilul minor a fost la întreținerea ei din luna iunie 2018.

Totodată a indicat că instanțele nu s-au expus asupra pretenției de încasare a cheltuielilor de judecată.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților, conform scrisorii de însoțire datate cu 24 octombrie 2020 (f.d.134) și a fost recepționată la 30 octombrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.135-136).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 23 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 08 octombrie 2020, prin intermediul poștei (f.d.126).

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei integrale participanților la proces la 12 august 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.115), și a fost recepționată conform avizelor de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 116-117) la 17 august 2020.

Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dolință Vasile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dolința Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dolință Vasile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dolință Vasile, împotriva deciziei din 23 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat